

fældet i Norge. Afgiften til Velfærdsraadets Virksomhed er foreslaaet fastsat til 8 Øre pr. Dag for hver Sømand. Beløbet fordeles med 2 Øre paa den Søfarende, 2 Øre paa Rederen og 4 Øre paa Statskassen. Disse Bidrag, der svarer til de norske Bidrag, vil efter en Beregning foretaget paa Grundlag af Antallet af beskæftigede Søfolk i 1946 kunne indbringe et aarligt Beløb af ca. 280 000 Kr., hvoraf Staten yder ca. 140 000 Kr. Dette Beløb vil dog ikke være tilstrækkeligt til Løsning af større Opgaver, der kræver Tilvejebringelse af en betragtelig Anlægskapital, og det er derfor forudsat, at der i saadanne Tilfælde vil blive Brug for særlige Bevillinger fra Statens Side enten af direkte Tilskud til det paagældende Foretagende eller i Form af Laan paa billige Vilkaar.

Lovforslaget tager kun Sigte paa Handelsflaadens Personel og omfatter saaledes ikke Fiskere.

Bidragene fra Rederne og de Søfarende tænkes opkrævet gennem Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart, hvilket vil kunne gennemføres forholdsvis enkelt og billigt, saafremt Bidragspligten i Overensstemmelse med Forslaget kommer til at paahvile den samme Kreds af Søfarende, der er undergivet lovpligtig Ulykkesforsikring. Af Hensyn til Ulykkesforsikringsforbundets Beregningsystem er det fundet mest hensigtsmæssigt at fastsætte Bidragene til et Beløb pr. Dag som i Forslaget omhandlet.

Reglen i Stk. 2 om, at det den Søfarende paahvilende Afgiftsbeløb kan tilbageholdes i hans Hyre af Rederen, er nødvendig bl. a. under Hensyn til, at Rederen efter den paa-tænkte Opkrævningsmetode skal indbetale baade sit eget og Sømandens Velfærdsbidrag til Ulykkesforsikringsforbundet og derfor maa have Mulighed for at opnaa Dækning for sit Udlæg i den Søfarendes Hyretilgodehavende. Det er fundet naturligt, at saavel Redernes som de Søfarendes Bidrag i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, hvorimod man ikke har anset det for paakrævet at udstyre Kravet med Søpanteret.

Til § 4.

Det maa anses for at være af stor Betydning for Raadets Behandling af de til dette henlagte Opgaver, at Raadet kan disponere selvstændigt over de indkomne Midler, herunder ogsaa de Beløb, som Statskassen udreder i Henhold til § 3.

De indkomne Midler skal kunne anvendes til alle Former for Velfærdsforanstaltninger i Overensstemmelse med de i § 1 angivne Retningslinier, og Raadet bør f. Eks. have Adgang til at opspare en Del af de til Raadighed staaende Midler med Henblik paa større Opgaver, som Raadet ellers ikke vil kunne paatage sig.

Det maa anses for naturligt, at Revisionen af Raadets Regnskaber foretages af Statens Hovedrevision, hvilket forudsættes at kunne ske uden Udgift for Velfærdsraadet.

Det maa forventes, at Raadets Arbejde vil medføre nogen Administration, og at der til Varetagelse heraf ansættes en Sekretær og fornøden Skrivehjælp. Endvidere maa der regnes med Dagpenge og Rejseudgifter til Raadets Medlemmer, ligesom den i § 3 foreslaaede Opkrævning af Afgifter gennem Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart muligt vil medføre en mindre Udgift til Refusion af Forbundets forøgede Kontorholdsudgifter. Udgifterne ved Raadets Administration, der skønmæssigt kan anslaaes til 10 000 Kr. aarligt, foreslaas ligesom i Sverige afholdt ved Bevilling paa de aarlige Finanslove under Hensyn til, at selv et ret ringe Administrationsbeløb vil tynde føleligt paa Raadets i Forvejen beskedne Budget.

Til § 5.

For snarest at kunne indlede Samarbejdet med de øvrige skandinaviske Lande og ogsaa iøvrigt gaa i Gang med Løsningen af foreliggende Opgaver maa det anses for ønskeligt, at Loven træder i Kraft saa snart som muligt. Ved Fastsættelsen af Ikrafttrædelsestidspunktet for Afgiftsberegningen har det dog været nødvendigt at tage Hensyn til, at Ordningens Tilrettelæggelse kræver en vis Tid.